

**Rezultat Intelktualny nr 2-
Podsumowanie
Zaawansowany Program
Nauczania**

vetriangle
acting together

016-1-PL01-KA202-026592

Promotion of WBL via Vocational Education Training Triangle

VETriangle

Rezultat Intelektualny numer 2-Podsumowanie

Zaawansowany Program Nauczania

vetriangle
acting together

1. Wprowadzenie:

Drugi wkład intelektualny skupi się na opisie metodologii projektowania i definiowania nowych programów nauczania w celu uzupełnienia braków w istniejących programach nauczania w zakresie umiejętności pożądaných na rynkach pracy.

Doskonale zdajemy sobie sprawę z jak ogromną szybkością ewoluuje technologia na wszystkich poziomach. Bardzo szybko zmieniają się potrzeby i wymagania stawiane potencjalnym pracownikom przez teraźniejszych pracodawców. W związku z tym zauważono ogromną potrzebę wprowadzenia zmian w programach nauczania w celu zapewnienia odpowiedniego wykształcenia pracownikom w poszczególnych zawodach.

W tym dokumencie opisano "uniwersalną" metodologię wykrywania kompetencji i umiejętności, które nie są uwzględnione w obecnych programach szkoleniowych i tworzenia nowych programów nauczania odpowiadających na potrzeby rynku pracy. Termin "uniwersalny" został użyty ze względu na zdolność adaptacji metodologii do każdej specjalności, kraju, regionu, sektora produkcyjnego i poziomu. Podczas projektowania nowych programów nauczania opracowana metodologia, która zwraca szczególną uwagę na dualny system kształcenia.

Wykorzystano wiele źródeł, aby zasilić ten wynik intelektualny. Z jednej strony, wynik intelektualny 01 "Budowanie potencjału dla rozwoju VETriangle", w którym opisano różne instytucje z krajów partnerów konsorcjum VETRIANGLE zaangażowanych w szkolenie dualne. Z drugiej strony wykonano wiele badań i przeanalizowano wiele raportów przeprowadzonych przez liczne organizacje na poziomie europejskim, opisujących metodologie wykrywania i definiowania nowych umiejętności, ze szczególnym uwzględnieniem zwłaszcza raportu Cedefop.

Na koniec, jako przykład ilustrujący opracowaną metodologię, opisano kroki wykonane w Miguel ALTUNA LHII (Hiszpania) w celu stworzenia programu "zaawansowanej produkcji". Z kolei inni partnerzy przeprowadzili ćwiczenie w stosowaniu metody definiowania różnych programów nauczania w każdym kraju.

Metodologia tworzenia konkretnego programu składa się z 4 faz /etapów:

- 0) Etap wstępny: kontekstualizacja
- 1) Analiza potrzebnych umiejętności
- 2) Definiowanie kontrastu i braków
- 3) Projektowanie specyfikacji dla nowych programów nauczania

Ważne jest podkreślenie, że proces ten powinien być przeprowadzany w kółko za każdym razem, gdy wymagane są nowe umiejętności. W tym kontekście metodologia musi obejmować system nadzoru, aby na bieżąco informować o potrzebach rynku pracy. Systemy nadzoru przeprowadzają organizację do wejścia w opisywaną pętlę za każdym razem, gdy zostanie wykryta potrzeba nowych programów nauczania.

2. ETAP 0.- WSTĘPNA FAZA: Kontekstualizacja

Przed rozpoczęciem opracowywania tej metodologii (strategii) bardzo ważne jest, po pierwsze, kontekstualizacja programu lub badań, których szukamy. W tym celu konieczne będzie określenie niektórych kluczowych aspektów, takich jak:

- PROGRAM (rozumiany jako obszar nauki lub specjalność)
- SEKTOR
- POZIOM

W przypadku programów, w których potrzebne są wcześniejsze badania w celu zapewnienia nabycia kompetencji, konieczne będzie również ustalenie, w każdym przypadku, jakie są warunki dostępu do takiego programu, tj. Warunki dostępu, które musi spełnić dana osoba, aby móc uczestniczyć w programie.

3. ETAP 1: ANALIZA POTRZEBNYCH UMIEJĘTNOŚCI

Analiza potrzebnych umiejętności jest jedną z najważniejszych faz procesu. Celem jest uzyskanie i zbieranie informacji z różnych źródeł w celu wykrycia/ określenia nowych wymagań/ potrzeb jakie stawia przed przyszłymi pracownikami pracodawcy z branży przemysłowej. Informacje te będą związane z sektorem i programami wybranymi w fazie wstępnej.

4. ETAP 2: KONTRAST I DEFINICJA BRAKÓW

Po zebraniu informacji od różnych zainteresowanych stron, rozpoczęto uporządkowywanie i przefiltrowanie wszystkich zgromadzonych informacji w celu określenia bardziej szczegółowych możliwości, jakimi są pożądane umiejętności i porównania ich z obecnymi programami. Z tego porównania zostaną odkryte potrzebne umiejętności, które nie są objęte żadnym programem nauczania.

Do wykonania kroku kontrastowego można zastosować różne metody. W tej sekcji zaproponowano prostą i łatwą metodę. Wykorzystano tabelę porównującą bieżące umiejętności objęte różnymi programami nauczania w porównaniu z nowymi potrzebnymi /umiejętnościami zgromadzonymi w fazie 2.

TABELA 1 : MATRIX EXAMPLE

Kompetencje odpowiadające programom	Nazwa programu [1]			Nazwa programu[2]							Stopień trudności
	CU 1: XXXX L5P	CU 2: XXXX L5P	CU 3: XXXX L5P								
⇩											

vetriangle
acting together

Potrzebne kompetencje	L 5	L 5	L5									
Kompetencja 1	100%											100%
Kompetencja 2		80%										80%
Kompetencja 3												0%

W przykładzie TABELA 10 kompetencje objęte obecnymi programami nauczania zostaną umieszczone poziomo, w górnych wierszach tabeli. Kompetencje te będą klasyfikowane przez różne jednostki kompetencyjne (JK). W macierzy wymieniono różne jednostki kompetencji z różnych programów, aby umożliwić użytkownikowi porównywanie efektów uczenia się z różnych programów w tym samym czasie.

Wymagane umiejętności są zlokalizowane pionowo, w kolumnie po lewej stronie tabeli, potrzebne będą umiejętności uzyskane w etapie 1, informacje uzyskane przez różnych interesariuszy.

Porównując jednostki kompetencyjne objęte obecnymi programami z potrzebnymi umiejętnościami, istnieje możliwość, że tylko część potrzebnych umiejętności zostanie objęta którąkolwiek z istniejących Jednostek Kompetencji. W takich przypadkach te wartości procentowe muszą być odnotowane na macierzy. Możliwe jest, że aktywa będą miały minimalny procent, na przykład 75%, aby uznać, że potrzebne umiejętności są wystarczająco pokryte przez JK. Jeśli ten odsetek nie zostanie osiągnięty, będzie to oznaczać, że dodatkowe efekty uczenia się (i związane z nimi treści) będą potrzebne w nowych programach nauczania, które będą rozwijane.

Z drugiej strony, jeżeli 75% potrzebnych umiejętności zostanie objętych, uznano by, że umiejętności te są wystarczająco pokryte przez obecne programy.

Gdy macierz zostanie całkowicie wypełniona, użytkownik będzie miał przydatne informacje na temat:

- Które z obecnych kompetencji są przydatne w nowym programie nauczania
- Którą umiejętność należy uwzględnić w nowych kompetencji

5. ETAP 3: DEFINIOWANIE SZCZEGÓŁOWYCH PROGRAMÓW NAUCZANIA I KOMPETENCJI

Na tym etapie zostaną opisane specyfikacje nowego programu nauczania obejmującego wykryte braki.

Uwzględniono dwa główne filary:

- o Wyjścia programowe (w wyniku etapu 02)
- o Definicja programu nauczania: moduły, zawartość, godziny zajęć.

Erasmus+

W celu opracowania programu nauczania, pokazujemy strukturę, która powinna zostać wykonana i sposób, w jaki każda sekcja powinna być napisana. Bardzo ważne jest, abyśmy postępowali zgodnie z wytycznymi wzorca, do którego podchodzimy bardzo sumiennie.

Dokument o nazwie "02 Procedure_to_Design_Specializations_Programs_and_Curriculums" opisuje krótko charakterystykę różnych sekcji, które tworzą program nauczania. Chociaż sekcje dokumentu mogą się różnić w zależności od kraju, różne elementy, które są opisane, powinny pojawić się we wszystkich programach nauczania. Mając świadomość, że programy nauczania są oficjalnymi dokumentami powiązanymi z polityką krajową, używamy "programów specjalizacyjnych" w celu wyznaczania nowych programów, które mogą nie być uwzględnione w oficjalnych programach nauczania.

STAGE 2: CONTRAST and GAP DEFINITION

After collecting information from different stakeholders, the second phase consists on organize and filter all the gathered information to define the more detailed as possible the objective skills and to contrast them with the current curricula. From this comparison those needed skills that are not covered in any curriculum will be discovered.

Different methods can be used to carry out the contrast step. In this section a simple and easy using method is proposed. A matrix comparing the current skills covered by different curriculums versus the new needed skills gathered in phase 2 is used.

TABLE 2 : MATRIX EXAMPLE

Competences covered with current programs	Program Name [1]			Program Name [2]								Degree of compliance
	CU 1: XXXX L5P	CU 2: XXXX L5P	CU 3: XXXX L5P									
Needed skills	L 5	L 5	L5									
Skill 1	100%											100%
Skill 2		80%										80%
Skill 3												0%

In the example [TABLE 2](#), the competences covered by current programs will be placed horizontally, at the top of the matrix. These *competences* will be classified by different competency units (CU). In the matrix different competence units from different programs are listed in order to let the user compare *learning outcomes* from different programs at the same time.

PARTNERZY PROJEKTU:

Publikacja dostępna na stronie www.vetriangle.eu

Publikacja zrealizowana przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej.

Publikacja odzwierciedla jedynie stanowisko jej autorów i Komisja Europejska oraz Narodowa Agencja Programu Erasmus+ nie ponoszą odpowiedzialności za jej zawartość merytoryczną. Publikacja bezpłatna.

acting together

vetriangle

vetriangle.eu

Erasmus+

Funded by the European Union